

III.

Almindelige Bestemmelser.

§ 17.

Vorttager Nogen uden Hjemmel fra en under offentlig Tilsyn staaende Sandflugtsstrækning Træer eller Planter, som anvendes til Sandflugtens Dæmpning, er han, forsaavidt Saadant ikke efter den gjældende Lovgivning medfører højere Straf, isalden en Mulkt af 5 Rd. for den første Gang, 10 Rd. for den anden Gang og saa fremdeles steds det Dobbelte af den sidst erlagte Mulkt. Han er desuden pligtig at erstatte Eierens eller andre Vedkommende af den Skade, der er forarsaget ved hans Handling. Samme Forpligtelse til at yde Erstatning paahviler Enhver, der ved paa utilbørlig Maade at afbrænde Lynghebe eller Hedetør, ved at forøve Ufred i Klitterne eller ved nogen anden lostridig Handling eller grov Uforsigtighed forarsager Sandflugt eller nødvendiggjør særegne Foranstaltninger for at forebygge Sandflugt. I de under offentlig Fredning staaende Sandflugtsstrækninger maae Bygninger ikke opføres uden Klitinspektorens, efter Indstilling af Sandflugtskommissionen, dertil meddeelte Samtykke.

§ 18.

Lader Nogen sig finde fjørende eller ridende udenfor de tilladte Veie og Stier i en under det Offentliges Tilsyn henlagt Sandflugtsstrækning uden Nødvendighed eller, forsaavidt en Strækning er overleveret til Eierens, uden dennes Samtykke, er han isalden en Bøde af 48 §. til 2 Rd. Hvor Dæmpningen besørjes af det Offentlige, indtræder Samme i saa Henseende i Eierens Sted og er saaledes ogsaa berettiget til at disponere over Jagtretten paa Lødden.

§ 19.

Naar Kreaturer antræffes paa Sandflugtsstrækninger, der ere underlagte det Offentliges Tilsyn, er Eierens eller, hvor Dæmpningen besørjes af det Offentlige, vedkommende Sandflugtsbetjente berettigede til at optage dem. Kreaturerens Eier er pligtig til, foruden at erstatte den Skade, de have anrettet, og hvad til deres Underhold er medgaaet, at erlægge:

24 §. for en Hund, et Faar, Lam, Gede, Rib, Kalv eller Føl;

64 §. for en Stude, Ko, Hest eller et ringet Sviin og

2 Rd. for en Tyr eller et uringet Sviin.

Optageren er derhos berettiget til at tilbageholde saamange af de optagne Kreaturer, som behøves til at udbringe Mulkten, Skadeserstatningen og de paaløbne Omkostninger, indtil det Hele er betalt. Med Hensyn til Indløsningsfristen, de optagne Kreaturers Realisation m. V. forholdes overeensstemmende med Reglerne i Forordning om Hegn og Fred for Vorder i Danmark af 29de October 1794. Naar Kreaturerne ikke kunne optages, og det heller ikke er muligt paa anden Maade at sikkre sig Beviset for, ved hvis Kreaturer Ufreden er bevirket, er Eierens eller vedkommende Sandflugtsbetjent berettiget til at nedstjbe dem. I saa Fald bortfalder imidlertid Mulkten, og Eierens af de dræbte Kreaturer er berettiget til at forbre samme ubleverede.

§ 20.

Opsætighed eller Fornærmelser mod de ved Sandflugtsvæsenet ansatte Bestillingsmænd under Udførelsen af deres Embedsgjerning straffes efter Bestemmelserne i Almindelig borgerlig Straffelov §§ 100 og 101.

§ 21.

Sager, der anlægges i Henhold til denne Lov, blive, forsaavidt de ikke efter den gjældende Lovgivning egne sig til justitiel Forfølgning, at behandle som offentlige Politisager.

Af de i Henhold til §§ 17—19 indkomne Mulkter tilfalder den ene Halvdeel Angiveren eller Optageren; den anden Halvdeel samt de øvrige i Henhold til denne Lov indkomne Mulkter uddeles af vedkommende Overklitfoged til nidkjære Klitfogder i hans Distrikt.

§ 22.

De Bøder, Kommunerne efter denne Lov maatte have at udrede af deres egne Midler til Sandflugtsvæsenet, lignedes paa Beboerne efter samme Maalestok som Fattigvæsenets Udgifter. Hvor det en Kommune paahvilende Dæmpningsarbejde udføres in natura af samtlige arbejdspligtige Beboere, føres de Kommu-